

Samuel Volpe kandiduje na druhém místě kandidátky Pirátů ve Středočeském kraji, je zastupitelem obce Líbeznice a předsedou středočeských Pirátů.

Je mu 23 let. „V případě zvolení do Poslanecké sněmovny bych se chtěl věnovat především ochraně lidských práv, duševnímu zdraví a přinést hlas mladé generace, který ve Sněmovně chybí. Hlas, který přinese nové pohledy, energii a odvahu měnit věci k lepšímu,“ napsal Samuel do svého medailonku k projektu 30 pod 30.

A mezi našich „vybraných třicet“ se také díky hlasům v anketě dostal. Jak se Samuel zapletl s politikou, proč ho zaujali zrovna Piráti a jak se cítí na kandidátce hned za bývalým dlouholetým předsedou strany Ivanem Bartošem?

SAMUEL VOLPE:

V PATNÁCTI MĚ ANI NENAPADLO, ŽE SE STANU POLITIKEM

Kdy jste se začal zajímat o politiku a kdo za to mohl?

Já k tomu mám vlastně celý příběh o tom, jak se člověk s politikou sčuchne. A je pravda, že už to je dost dávno. Jde o přelom let 2012 a 2013. Bylo to každopádně před prezidentskými volbami, kdy kandidovali Miloš Zeman a Karel Schwarzenberg. A pamatuju si, že už v té době jsem to vnímal. Vnímal jsem, že se o tom doma hodně diskutuje, třeba když u nás byli prarodiče a podobně.

To vám bylo nějakých deset nebo jedenáct?

Tak nějak. Každopádně převládá názor, že fandíme Karlovi. A v rámci toho se pak vedla i diskuze s mými spolužáky ve třídě. To nám fakt bylo maximálně jedenáct a moc jsme toho o politice nevěděli. Zajímavý ale je, že třídní učitelka byla hodně zapálená. A vůbec

se nám nebála říkat své osobní názory. A říkala taky, že moc fandí Milošovi Zemanovi, že to snad dobře dopadne a že snad ten její Miloš vyhraje.

A vyhrál. Což chápu, že může být pro někoho i motivace jít do politiky...

Mě tehdy zaujal právě ten rozpor v názorech, že jsem něco slyšel doma a něco jiného jsem slyšel ve třídě. A bavilo mě i to, že se to řešilo v rámci toho třídního kolektivu. Doma mě pak zase zajímalo, co mi k tomu řeknou rodiče. A asi někdy v té době se mi to nějak začalo formovat, pochopil jsem, že kolem nás je nějaká politika a že je vlastně fajn ji nějakým způsobem sledovat. Pak se v tom ohledu samozřejmě pár let nic zásadního nedělo, ale tohle bylo to první přičuchnutí k politice. Aktivněji jsem se pak začal zajímat v nějakých patnácti.

A proč Pirátská strana?

Já jsem členem Pirátské strany už přes pět let, tedy od nějakých osmnácti. A měl jsem to s touhle stranou takhle nastavené už od začátku. V těch patnácti jsem byl totiž v Poděbradech a tam měli Piráti stánek. Oslovili mě a začali jsme si tam povídat. Dostal jsem jejich Pirátský listy, asi i nějaký merch a k tomu mi řekli, že to můžu všechno doma probrat s rodičema a bylo to tehdy moc milý. Takže takhle jsme se v uvozovkách našli.

Jak jste si pak našel vy je?

To začalo po jejich volebním úspěchu v roce 2017. Ještě předtím rozjeli onu velkou kampaň Pusťte nás na ně. V té době mi bylo nějakých šestnáct a už jsem to tak jako koutkem oka sledoval, protože pro mě Piráti byli známí. To dění už jsem sledoval určitě i na Facebooku a podobně, četl jsem si názory té strany, programové body a už od začátku jsem s tím byl nějak spřízněn.

V komunálních volbách v roce 2022 jste se pak už angažoval i osobně. Teď jste v Líbeznicích zastupitelem. Byla to velká změna?

Já jsem v těch patnácti, kdy jsem se začal zajímat o politiku, vůbec nečekal, že bych se mohl někdy stát politikem. Vždycky jsem to bral jen tak, že si o politice rád něco zjišťuju a zajímá mě to. To mi dodneška přijde hrozně důležitý. A pak jsem se dostal do bodu, kdy mi došlo, že nejlepší je se pak na tom vlastně i podílet, protože když chcete něco změnit, máte nějaké přesvědčení, nějaké ideály, které já mám doteď, tak si říkáte, že když se na tom sám budete moct podílet, tak se pak třeba fakt něco bude měnit tak, jak si sám vnitřně přejete. A v rámci toho jsem začal také v té obci. Když jsem zjistil, že zastupitelstvo je ten nejvyšší orgán, co v komunále je, tak jsem tam začal chodit už jako občan, začal jsem poslouchat, co se tam děje, a přišlo mi to mega zajímavý. To, že se tam řeší územní plánování, že se tam dělala různá rozpočtová opatření, řešily se různé smlouvy a podobně. No a před těmi obecními volbami jsem si řekl, že to tedy zkusím.

Líbeznice, a to je asi veřejně známé, jsou obcí ministra dopravy Martina Kupky, který si tam svým způsobem vybudoval politickou kariéru. A já už jsem si na gymnáziu v rámci takzvaných projektových dnů vybral samozřejmě politický segment. Byli jsme na

prohlídce Poslanecké sněmovny, tam jsme sledovali jednání a jako výsledek té práce jsem dělal interview s naším starostou Martinem Kupkou. A jako asistent tam byl tehdy Jirka Havránek, což je teď vlastně taky jeden z nejmladších poslanců. Toho jsem pak čtyři roky potkával v krajském výboru pro tělovýchovu a sport. Tím chci vlastně říct, že i ten politický svět je hodně malej.

A kampaň na tom komunále se tedy od té krajské nebo sněmovní liší z vašeho pohledu jak?

Na tu jsem nakonec vlastně vůbec nešel přes Piráty. My jsme měli ve straně vnitřní předpis, že v každé obci, kde má vzniknout pirátská kandidátka, musí být alespoň dva straničtí kandidáti. No a já jsem byl v Líbeznicích jediný pirát. Což jsem vlastně i v zastupitelstvu doteď. V mém místním sdružení, což je Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, mi doporučili, abych se spojil s místním Sdružením nezávislých kandidátů. Tak jsem si našel v Líbeznicích Sdružení nezávislých kandidátů PRO LÍBEZNICE, tam jsem napsal už v únoru, volby byly v září a já se objevil na jejich kandidátce. Teď jsme tam tedy čtyři z patnácti zastupitelů a ti zbylí jsou všichni z ODS. Před volbami jsem tomu místnímu sdružení založil webovky, pak jsem pomáhal s kampaní, tiskli jsme naše kandidátky, pak nějaké naše noviny a já jsem to roznášel fakt po celé obci. Oběhl jsem v té době celé Líbeznice. A byl to docela úspěch.

Čemu se tam věnujete?

Líbeznice je menší obec a já jsem z pohledu té „vnitřní opozice“ předseda kontrolního výboru, takže kontroluju všechna usnesení, ať už rady nebo zastupitelstva. ODS má samozřejmě nadpoloviční většinu, ale my opravdovou opozicí nejsme. Jsme v koalici už proto, aby lépe procházely programy obou uskupení. Dostali jsme tak příležitost hodně těch bodů z našeho programu dát do společného programu pro Líbeznice. Kromě toho kontrolního výboru jsem ještě člen

Digitalizace byla možná příčinou neúspěchu u krajských voleb, ale od té doby jsme se už posunuli dál a teď do toho zase jdeme v plný síle.

výboru pro rozvoj obce, kde děláme přesně to územní plánování. Povolujeme stavby a podobně. A pak máme takový pěkný projekt, kdy kolem obce děláme zelený pás, který dělá hezkej prostor pro procházky a zároveň obec odhlučňuje od hlavních silnic. A taky se podílíme na revitalizaci parku v centru obce.

Zároveň jste se stal ve Středočeském kraji předsedou Pirátů. Co to obnáší?

Je to tak a je to opravdu hodně práce, musím říct. Taková ta časově náročná, mravenčí a málo viditelná. Obnáší to komunikaci mezi členy i navenek, administrativu, jsem zároveň hlavní hospodář a jako předseda kraje mám na starost i jednotlivá místní sdružení. Což znamená hodně práce i v kampani. Teď jsme třeba kupovali nějaké billboardy, nějaké plochy, samozřejmě funguje plakátovací kampaň. A i to jde vždycky za mnou. Takže já jsem ten, kdo projíždí ty lejstra těch smluv a pak je i podepisuje. Zároveň se podílím na chodu toho kraje i celkově. Takže předseda

Reálně bych si představoval ještě víc než třicet poslanců z těch dvou set.

Ale už kdyby se povedlo dostat do Sněmovny těch třicet mladých lidí, tak to beru jako obrovský úspěch. A mám za to, že názor mladých v té vrcholné politice opravdu chybí.

krajského sdružení má, řekl bych, hlavně administrativní funkci, ale zároveň i tu politickou. A když chtějí novináři něco konkrétně z našeho kraje, tak kontaktují mne.

Teď kandidujete ve Středočeském kraji jako dvojka za Ivanem Bartošem. Co to pro vás znamená? Je pro vás Ivan Bartoš vzor?

Myslím si, že jo, že je vzorem. A zároveň u něj byl zajímavý ten posun. Já jsem ho vlastně víc na osobnějši bázi poznal, když končil na ministerstvu pro místní rozvoj. A je pravda, že v tu dobu to pro něj bylo hrozně náročné. Pořád se snažil všemožně posunout digitalizaci stavebního řízení a pak se mu ocitla ta pověstná kudla v zádech od pana premiéra Petra Fialy. Víím, že v tom období nebyl Ivan ve své kůži.

A teď jsme se potkali na začátku roku, kdy se začaly dávat dohromady kandidátní listiny v různých krajích a podobně, a Ivan přišel a oslovil naše krajské sdružení, že by vedl naši kandidátku. A přišel znovu s tím jeho drajvem. Byl to ten drajv, který když jsem viděl v tom roce 2017, tak jsem u toho chtěl být. Myslím, že si po tom angažmá na ministerstvu potřeboval trochu odpočinout a nabrat sílu. A tu teď má. Já mu jako dvojka trošku kryju záda a jsem jeho pomocná ruka. Takže ho pořád beru jako vzor a zároveň si myslím, že se od něj můžu hodně naučit, protože u nás ve straně asi není nikdo, kdo by měl tolik politických zkušeností jako on.

Nebude to jeho vládní angažmá v kombinaci s tou nedotaženou digitalizací stavebního řízení příčinou toho, že Piráty bude volit méně lidí?

My jsme tohle zažili už loni v krajských volbách. V jednu chvíli, tedy v podstatě vlastně celé léto a v září, jsem dělal produkčního té krajské kampaně. Zajišťoval jsem všechna místa na výjezdy, řešil jsem zábory a opět takovou tu administrativu. A byl jsem teda i na každé akci. Zároveň jsem byl i kandidát. Tuším, že jsem kandidoval z šestnáctého místa, takže ne přímo z volitelného, ale furt to bylo vysoko. Bral jsem to hodně s pokorou, stejně jako beru teď tu dvojku. A snažil jsem se hodně bavit s lidma, protože to si myslím, že je hrozně důležitý. Je pravda, že jsme nikdo nečekali, že po odchodu z vlády klesneme pod pět procent. A myslím si, že za to hodně mohl mediální tlak. Ta digitalizace byla nějak mediálně vykreslena, ale podle mě není všechno úplně tak pravda, jak se to podávalo. Samozřejmě, že se sám Ivan omluvil, že tam byly problémy a chyby. Ale už to, že se to teď odložilo o tři roky, a přijdeme tak třeba o devět miliard z evropských peněz, je podle mě chyba další. Takže ano, digitalizace byla možná taky příčinou neúspěchu u krajských voleb, ale od té doby jsme se už zase posunuli dál a myslím si, že teď do toho zase jdeme v plný síle.

Co teď tedy podle vás Piráti voličům nabízejí?

Mně je dvacet tři let a já jsem pořád nadšený z toho, že si nemusíme hrát na to, jak něco nabízíme mladým lidem. U jiných stran mi přijde, že mají kolikrát jen jako dovětek něco, aby tam ještě nějak doplnily ty mladé. Nebo mají program a k němu pak mají program pro mladé. To my vůbec nemáme. My máme

jeden program, který si lidi můžou na našich stránkách přečíst, a je super, že už tenhle hlavní program je programem pro mladý. Jsem nadšený z toho, že si na to nemusíme hrát. Jako prioritu máme dostupné bydlení. A to je to, co já osobně hodně vnímám, protože máme v Česku bydlení nejdražší. Já ještě studuju, teď mě čeká poslední ročník práv, dělám k tomu praktika v advokacii, zároveň jsem měl vždycky jednu dvě brigády k tomu a stejně bydlím u rodičů a vím, že ještě budu bydlet, protože by mi ani nějaké nájemné bydlení v Praze prostě finančně nevycházelo.

Obecně je tu všechno drahé, ať už jde třeba i o nákupy potravin. A i to jsme teď na začátku července představili, že chceme snížit DPH na základní potraviny a na zdravé potraviny, což mi přijde taky skvělý. Protože kolikrát, když člověk chce kvalitní potraviny, tak si musí dost připlatit. My máme v programu v rámci tohoto nějakou daňovou úlevu. Zároveň říkáme, že nechceme zvyšovat daně, tedy nedáme je zvyšovat lidem. A že nechceme, aby velké holdingy dostávaly všechny peníze z evropských fondů. Takže i z toho ohledu ten náš program pro mladý určitě je. Každý si tam může najít to své. Já tam nejvíc vnímám to dostupné bydlení a zároveň, že chceme snížit lidem náklady na každodenní život.

Existují ve vaší straně spory mezi mladými a těmi, řekněme, politickými matadory?

Vůbec. Já si myslím, že mezigenerační soudržnost je u nás hrozně silná. My máme v rámci strany ještě organizaci Mladé Pirátstvo, která je vyloženě pro mladé do pětatřiceti let. A podle mě člověk v pětatřiceti ještě určitě mladý je. Pak máme ještě uskupení Senioři na palubě, což je taková rada starších. My se mezi sebou potkáváme a opravdu si hodně radíme, sdílujeme si nějaké ty zkušenosti a podobně. Jdeme ruku v ruce a u nás opravdu platí, že jednota je i síla. Jednota a rozmanitost u nás fungují zároveň.

Jaké procento mladých byste si po volbách ideálně představoval ve sněmovně? Řekněme těch, kterým bude do třiceti let, ať se držíme těch třiceti pod třicet...

Mně se ta iniciativa hrozně líbí a fandím jí a reálně bych si představoval ještě víc než třicet poslanců z těch dvou set. Ale už kdyby se povedlo dostat do Sněmovny těch třicet mladých lidí, tak to беру jako obrovský úspěch. A mám za to, že názor mladých v té vrcholné

politice opravdu chybí. Vždyť by měl fungovat koncept zastupitelské demokracie a my ve Sněmovně nemáme jediného člověka, kterému by pod třicet bylo. Před čtyřmi lety se tam v tom věku dostali tři lidé včetně naší Kláry Kocmanové, což je pirátská poslankyně z náš, tedy Středočeský kraj. Pak to byl za ODS Jirka Havránek, o kterém jsme taky shodou náhod mluvili. Ale pořád je to málo. Tuším, že lidí do třiceti let je v Česku třetina, samozřejmě včetně nemluvňat. Každopádně si myslím, že ve Sněmovně ten pohled mladé generace hodně chybí. A třeba by to mohlo i nastartovat změnu, že se i témata mladých začnou dostávat do té vrcholné politiky. Takže když začneme tou třicítkou poslanců pod třicet, tak to bude skvělý.

A co byste vzkázal mladým, kteří o vstupu do politiky uvažují?

Ať se toho vůbec nebojí. Politika je v tomhle, myslím, otevřená. Nevím, jak to funguje v jiných stranách, aby se člověk mohl dostat výš, ale zrovna u Pirátů to jde. Navíc máme u voleb tu možnost čtyř kroužků, které můžeme těm mladým dát. A myslím si, že každá strana ty mladé kandidáty na těch kandidátkách nakonec má. Takže se v tomhle ohledu opravdu může povést velkej výsledek.

Co byste vzkázal těm mladým, kteří naopak k volbám jít nechtějí?

Na jednu stranu je skvělý, že žijeme v době, kdy máme právo k těm volbám i nejít. Není to jak za socíku, kdy se k těm urnám muselo. Takže já rozhodnutí nejít k volbám úplně respektuju. Ale zároveň si myslím, že politika je fakt úplně esenciální záležitost. A že když někdo tvrdí, že ho politika nezajímá, tak je to špatně. Hodně věcí, ne-li skoro všechny, přes tu politiku prochází, a i když chce člověk něčeho v životě dosáhnout, tak často musí přes tu politiku jít. Takže já bych těm mladým lidem, co nechodí volit, vzkázal, prosím, zkuste si o politice a o tom, co všechno ovlivňuje, aspoň trochu něco přečíst, protože si myslím, že je důležité volit na základě něčeho, co má člověk prostudované. Já vím, že žijeme v uspěchané době, ale stejně je skvělé si nějaké to demokratické minimum splnit. Pak to možná nebude tak, že někdo někoho volí jenom podle toho, jaké mu ten dotyčný nabídne úplatky.

